வைத்திய சந்திரிகா.

ஓர் உயர்தர தமிழ் மாதப்பத்திரிகை.

பிரதி ஆங்கிலமாதம் முதல்வாரத்தில் வெளிவரும்

Vol. 5 | April 1943 | No. 4

விஷய சூசிகை.	பக்கம்
வைத்தியச்சேதி	1
பலவகை (பண்டிட் நாராயணய்யங்கார்)	77-80
[illegible] (ஸ்ரீமான் Dr. V. அச்சுதன் நாயர் அவர்கள் L. I. M.)	1—7
ஹிருதயம் (பத்திராதிபர்)	7-10
ஓர் வேண்டுகோள் (ஸ்ரீ வைத்யவாசஸ்பதி பண்டிட் P. S. ராமசர்மா அவர்கள்)	10-11
குறிப்பு (பத்திராதிபர்)	11-14

சந்தா விகிதம்.

வருஷ சந்தா:—
உள்நாட்டுக்கு ரூ. 2
வெளிநாட்டுக்கு ரூ. 3

விளம்பர விகிதம்.

மாதம் 1-க்கு பக்கம் 1-க்கு ரூ 8
,, ,, ½-க்கு ரூ 4
,, ,, ¼-க்கு ரூ 2

கிடைக்குமிடம்:—

Pandit, S. NARAYANA IYENGAR.

Editor and Publisher

No. 2, Police Station West Lane, Madura.

காபிரைட்] [விலை 0—3—0

வெங்கடேஸ்வர் பிரஸ், மதுரை—43.

ம்ஸூயும் 25-வது தத்ப்டல்லண வியாக்யானம் "புப்புஸ: ஹிருதயகாடி காலக்ஸ:". இதன் பொருள்--புப்புஸம் என்பது ஹிருதயத்தின் குழாயுடன் சம்பந்தித்தது. இங்கு ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். க்ரந்தங்களில் சில இடங்களில் க்லோம மாத்திரமும் சில இடங்களில் புப்புஸம் மாத்திரமும் சில இடங்களில் இரண்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒன்றை மாத்திரம் சொல்லியுள்ள இடங்களில் மற்றொன்றையும் நாம் கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும். இனி புப்புஸம் என்பது இரைப்பையல்ல வென்பதற்குப் பிரமாணம் காட்டுகிறோம். (1) ஸுச்ருதம் சாரீரம் நான்காவது அத்யாயம் 17-வது சுலோக டல்லண வியாக்யானத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண சுலோகம் 'ஸ்தானான்யாமாக்னி பக்வானாம் மூத்ரஸ்ய ருதிரஸ்ய ச | ஹிருத் உண்டுகம் புப்புஸஸ்ச" இங்கு ஆமாசயம், ரக்தாசயம், ஹிருதயம், புப்புஸம், என்று சொல்லியிருப்பதால் ஆமாசயம் வேறு, புப்புஸம் வேறு என்று ஏற்படுகிறது. பரமதத்தில் யக்ருத், ப்லீஹா, இரைப்பை, ஆக மூன்றும் சேர்ந்து ஆமாசயம். ஆவ்தா[illegible] ஆமாசயம், புப்புஸம்," என்ற பரிகணனத்தில் "கோபலீவர்த"ந்யாயத்தால் புப்புஸ வியதிரிக்த ஆமாசயம் எனப்பொருள் சொல்லுவதும் இயலாது. ஏனெனில் "ரக்தாசயம்" என்ற பதத்தால் யக்ருத்தும் ப்லீஹாவும் சொல்லப்பட்டு விட்டதால் ஆமாசயத்தால் அதே பொருளைச் சொல்லுவது சாத்தியமில்லை. "ரக்தாசயம்" என்பதற்கு ஹிருதயம் எனப்பொருளும் சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் "ஹிருத்' என்று தனியாக பதமிருப்பதால் ரக்தாசயம் என்பதற்கு யக்ருத்தும் ப்லீஹாவும்தான் பொருளாகும். (12) ஸுச்ருதம் சாரீரம் ஐந்தாவது அத்யாயம் ஐந்தாவது கத்யம் "யக்ருத் ப்லீஹானௌ புப்புஸ: உண்டுக: ஹிருதயம் ஆசயா:" என்ற இடத்தில் யக்ருத், ப்லீஹா, புப்புஸம், ஆமாசயம், எனச்சொல்லியிருப்பதால் பரமதப்படி யக்ருத், ப்லீஹா புப்புஸங்களே ஆமாசயம் ஆவதால் இவற்றையும் சொல்லி ஆமாசயத்தையும் சொல்லியிருப்பதால் புனருக்தியுடன் அசங்கதமுமாகும். இனி ஹிருதயபதத்தைக் கவனிப்போம். (1) சரகம் ஸூத்ரஸ்தானம் முப்பதாவது அத்யாயம் 4,5. சுலோகங்களின் சக்ரதத்த வியாக்யானம்—"அத்ரைகமபி ஷடங்காத்யோ ஹிருதயாச்ரிதா:, யாவதா ஹிருதயம் த்வ்யங்குலம் ச வக்ஷ்யதி." இதன் பொருள்— இரண

டங்குலப் பிரமாணமுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஹிருதயத்தை தஷடங்கம் முதலியவைகளுக்கு ஆச்ரயமாக எவ்விதம் சொல்லலாம்? இங்கு ஹிருதயம் இரண்டங்குலப பிரமாணமென்பது திரிதயவசனத்தில் பொருந்தாது. (2) ஸுச்ருதம் ஸூத்ரஸ்தானம் 14-வது அத்யாயம் நான்காவது கத்ய சக்ரபாணி வியாக்யானம் "ஹிருதய சப்தேன அத்ர ஹிருதயோ பலக்ஷித: ப்ரதேச உச்யதே] ந து ஸாக்ஷாத் ஹிருதயம்] ஹிருதயஸ்ய ஓஜஸ் ஸ்தானத்வாத்," இதன் பொருள்—இங்கு ரஸத்திற்கு ஆதாரமாகச் சொல்லப்படும் ஹிருதய பதம் லக்ஷணையால் ஹிருதயத்துடன் சேர்ந்த பிரதேசத்தைச்சொல்லுகிறதேயொழிய ஸாக்ஷாத் ஹிருதயத்தை மாத்திரம் சொல்லவில்லை. ஹிருதயமென்பது ஓஜஸ்ஸிற்கு ஸ்தானம். பரமதப்படி ஹிருதயம் திரிதயவாசியாகும். இங்கு வியாக்யாதா லக்ஷணை கல்பிக்கவேண்டியதில்லை. "கமல முகுளம், ஸுஷிரம்" போன்ற லக்ஷண வசனங்கள் பரமதத்தில் இசையாதென்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

வைத்தியச்செய்தி.

திருச்சி ஆயுர்வேத சபாவின் மாதாந்தக் கூட்டம் 24—3—43ல் மாலை 5-30-மணிக்கு திருச்சி ஆயுர்வேதிக் யூனியன் கட்டிடத்தில் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமான் P. G. கணபதி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் தலைமையில் "விஷமஜ்வரம்" என்பதுபற்றி சர்ச்சை நடந்தது. மாலை 7-30-மணிக்கு வந்தனோபசாரத்துடன் கூட்டம் முடிவடைந்தது.

V. R. Subrahmanya Aiyar.
காரியதரிசி.

குறிப்பு:—இனி அடுத்த சஞ்சிகைமுதல் "வைத்தியசாரம்" இரண்டாவது பாகமும் "யோக ரத்னாகரம்" என்ற வடமொழி வைத்ய நூலின் மொழிபெயர்ப்பும் வெளிவரும். பத்திராதிபர்.

க்ஷயாந்தக ரஸம்.

க்ஷய நோய்களுக்கு (Pulmonary Tuberculosis) ஓர் ஒப்புயர் வற்ற மருந்தெனச் சுதேச நூல்களில் கூறப்பட்ட தாளக பஸ்மம், வைக்ராந்த பஸ்மம், ஸ்வர்ணமாக்ஷிக சிந்தூரம், ஆகிய இம்மூன்றும் அளவுப்படி சேர்க்கப்பட்டு க்ஷயாந்தக ரஸமென்ற பெயருடன் வெகு காலமாக அநுபவத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்ட இம்மருந்து க்ஷய நோய்களில் மிகுந்த குணம் கொடுக்கக் கூடியது. சுமார் 15 நாட்களுள் காய்ச்சல் முதலியவைகளைக் குறைத்துச் சில மாதங்களுக்குள் பூர்ண சுகத்தை யளிக்கின்றது. 4, அல்லது 5 மாதங்களுக்குள் க்ஷய நோய் பூர்ணமாக நிவர்த்தியாகும். இத்துடன் சுவர்ண பஸ்மம் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதும் நாகபலா லேகியத்தை அநுபானமாகக் கொள்வதும் மிகவும் நல்லது.

க்ஷயாந்தக ரஸம்	ஒரு மாத மருந்து.		விலை ரூ.	10
ஷை ஸ்வர்ண சிந்தூரத்துடன்	ஷை	ஷை	விலை ரூ.	20
நாகபலா லேகியம்	ஷை	ஷை	விலை ரூ.	5

தபால் செலவு வேறு.

மருந்தைக் காலை 6-மணி, சாயங்காலம் 6-மணி ஆக இரண்டு வேளைகளில் தேனில் குழைத்துச் சாப்பிட வேண்டும். அரிசி, கோதுமை, பருப்பு, தயிர், பால், நெய், வெண்ணை. பாதாம்பருப்பு, சாரப் பருப்பு, ஆரஞ்சு, கொடிமுந்திரிப் பழம், ஜீர்ணமாகக் கூடிய காய்கறிகள் முதலியன புஷ்டியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும். சற்று காய்ச்சல் இருந்தாலும் ஸ்நானம் கூடாது. காய்ச்சல நின்ற பிறகு தைல ஸ்நானம் செய்யலாம்.

குறிப்பு:— மருந்தைப் பரீக்ஷை செய்ய விரும்பும் வைத்தியர்களுக்கு மாத்திரம் க்ஷயாந்தக ரஸம் (ஸ்வர்ண சிந்தூர மில்லாமல்) பாதிவிலைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

விலாசம்:—

பண்டிட் நாராயண அய்யங்கார்.

2, கிர் போலிஸ் ஸ்டேஷன் மேல்புரம் சந்து, மதுரை.

மதப்பிரகாரம் ஹிருதய பத்மத்தில் தளங்களாக விருக்கும் சுவாஸாசயங்களையும் கர்ணிகையாக விருக்கும் 'ஹார்ட்'டையும் ஹிருதய பத்மத்தின் அவயவங்களாகக் கொள்ள மறந்து மூன்று தனி உறுப்புகளாக நினைத்து மாம்ஸவிசேஷ வசனமல்லவென்றும் ஸமஷ்டி போதகமல்லவென்றும் ஆக்ஷேபிப்பது நீதியல்ல. இரண்டு சுவாஸாசயங்களும் ஒரு 'ஹார்'டும் சேர்ந்துள்ள மூன்று உறுப்புகள் என்று நினைந்து நமது பக்ஷத்தில் சொல்லியுள்ள ஹிருதயத்தை பத்திராதிபரவர்கள் 'இரிதயவாசி' என்று கூறி அதற்கு மாம்ஸ விசேஷ வச்ந: என்ற வசனம் பொருந்தாதென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த இரிதயத்திலிருந்து 'ஹார்ட்' என்பதை விலக்கிக் கொண்டால் மீதியுள்ள இரண்டு சுவாஸாசயங்களாகிய பத்திராதிபரவர்களுடைய 'லங்க்ஸ்' என்பது 'இரிதயவாசி' யாகுமென்றும் அதற்கு 'மாம்ஸவிசேஷ வசந:' என்பது பொருந்தாமல் போய்விடுமென்றும் இவர் மறந்திருப்பதை கவனித்தால் ச்ரௌதப்ரக்ரியைகளில் இவர் திருப்தியடையவில்லை என்று சொல்லலாம் என்று தெரிகிறது. மேலும், க்லோம புப்புஸங்களும் உரஸ்ஸும் சுவாஸாசயங்களல்லவென்று நாம் பிரமாண மூலமாக நிரூபித்ததையும் "நக்லோமந:" "அஹவயத்வாத்" என்னும் வசனங்களைக்கொண்டு வலது lung நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ளதாக பத்திராதிபரவர்கள் சொல்லியிருப்பதையும் கவனித்தால் இவ்விடத்தில் ச்ரௌதப்ராக்ரியா சித்தாந்தத்தைக்கொண்டு இவர் ஸாதிக்க விரும்புவது நமது பக்ஷத்திற்கு அநுகூலமாக விருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

கடைசியாகப் பத்திராதிபரவர்கள் வ்யாகரண சாஸ்திரத்திலிருந்து சில வசனங்கள் சொல்லி வ்யாக்யானித்திருக்கிறார். அதீந்திரியார்த்தபோதோபாயத்தை உபதேசிக்கும் இந்த பாகமானது நமது மதத்திற்கு கிஞ்சித்தும் பாதகமல்லாமையால் அதைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. முடிவு:—ஹிருதய பதார்த்தத்தைப் பற்றி நமதபிப்பிராயத்தை ஓரளவு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் நிரூபணம் செய்து முடித்தோம். இந்த விஷயத்தில் பண்டிதர்களாகிய வாசகர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிய ஆவல் கொண்டிருக்கிறோம். பத்திராதிபரவர்களுடைய அந்தமற்ற சந்தே

களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லி "அவைகளை திருப்தி செய்யலாம் என்று எண்ணம் ஈடேறாது என்பது உறுதி. அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள பிரமாணங்களைக் கொண்டே அவர் வாதங்களை அவ்வப்போது அறவே கண்டித்தபோதிலும் தசானன சிரஸ்ஸைப்போல் புதுபுது வாதங்கள் கிளம்புவதை கண்டோம். நமது மதத்தை பிரமாண பூர்வகமாகவே பலவிடங்களிலும் பத்திராதிபரவர்கள் நாக்குத்தெரிந்தோ தெரியாமலோ உறுதிப்படுத்தியிருந்தபோதிலும் பண்டிதசிரேஷ்டரான அவர் அமைதியுடைமையாகவும் வெளிப்படையாகவும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது பயன்படாது. சாஸ்திர யுக்திகளைக்கொண்டு விஷயத்தை விளக்க முடியுமேதவிர பத்திராதிபரவர்கள் இறுகப் பிடித்துக்கொண்ட வாதத்தை விலக்குவது அசாத்யமென்று நாம் ஏற்கனவே கூறியுள்ளோம். ஜனவரிமாதம் வெளிவந்த நமது வ்யாசத்திற்கு நிகராப்ரதானமும் துரான்யவிஜ்ரும்பிதமுமான வாக்ய ரீதிகளைக்கொண்டு பத்திராதிபரவர்களால் எழுதப்பட்ட மறுப்பிற்கு அதே ரகத்தில் சேர்ந்த பாஷாரீதியைக்கொண்டு பதில் அளிப்பது மிகச் சுலபம். ஆனால் பிரதிபாத்ய விஷயத்தின் கௌரவத்தையும் தத்சம்பந்தமாகச்சொல்லியிருக்கும் பிரமாண வசனங்களின் ஆதிக்யத்தையும் நினைத்தால் அம்மாதிரியான இழிவான தொழிலை அவலம்பிக்கவேண்டிய அவசிய மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்கே ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறோம். ஸ்வமதஸ்தாபன பரமத கண்டனமின்றியே நாம் வியாசம் எழுதியிருப்பதாகவும் கோபத்தால் தாறுமாறாக மனம்போனபடியெல்லாம் துர்பாஷணம் செய்திருப்பதாகவும் அதை மறுப்பது மிகவும் அநாவச்யமென்றும் பத்திராதிபரவர்கள் சொல்லுகிறார். அவரால் எழுதப்பட்ட விஷயங்களில் ஒன்றையும் அணுகாமல் நமது வ்யாசமானது தாரஸிலதீர்ப்பதை ஸ்தாபிப்பதாக க்யாபித்தால் காட்டுவதற்காகப்பத்திராதிபரவர்கள் நம்மால் எழுதப்பட்டதைவிட விஸ்தாரமாகத்தான் மறுப்பெழுதி சந்திரிகையில் ஸுமார் 7 பக்கங்களை தமது கோபாக்கினியால் கரித்துவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. பத்திராதிபரவர்களால் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ள வாதங்கள் கோபம், தூஷணம் முதலியவைகளில் எவை

உத்தீபனம் செய்கின்றனதென்றுதாம் இங்கே சிந்திக்கவேண்டிய தில்லை. ராகத்வேஷ வியுக்தமான ஓர் சுத்த சித்தத்திலிருந்து புறப்பட்ட பிரதிபாதநத்திற்கு பத்திராதிபரவர்களுடைய மறுப்பானது ஓர் மாதிரிகையாகத்தான் விளங்குகின்றது. இந்த வாதத்தைப் பத்திராதிபரவர்களுடன் தொடர்ந்துகொண்டு போவதில் இடையூறுகள் அநேகமிருக்கின்றன, வைத்ய சாஸ்திரத்தில் சொல்லத்தக்க பாண்டித்யம் நமக்கில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே பண்டிதர்களுடைய கவேஷண பரமான சிந்தாசக்தியின் முன்னில் நமது பாண்டித்யத்தின் மாற்றுக்குன்றிவிடும் என்ற கவலையால் பரமதவிமர்சனத்தில் நமக்கு ஔத்ஸுக்யம் ஏற்படவழியில்லை சாஸ்திர யுக்திகளின் பின்பலமில்லாமல் ஒரு விஷயத்தையும் நாமாக ஸமர்த்தனம் செய்ய முயன்றதில்லை. ஆதலால் பிரமாண வசனங்களுக்கும் ஔசித்யத்திற்கும் நடுவில் கதியற்றுத் திண்டாடும் ஸ்வமதத்தைக் காப்பாற்ற வெண்ணங்கொண்டு விமர்சனத்தை வ்யக்த்யுன்முக மாக்கவேண்டிய அவசியமும் நேரிடவில்லை. ந்யாயம், வ்யாகரணம் முதலிய பல சாஸ்திரங்களிலும் வேதபுராணேதிஹாஸாதிகளிலும் நமக்கு அவ்வளவுக்காக அறிவு கிடையாது. ஆகையால் அநேக சாஸ்திர நைபுண்ய பிரகடனத்திற்காக பிரதிபாத்ய விஷயத்தைவிட்டு இதர சங்கதிகளைப்பற்றி அகல் பஜல் பக்ஷம் செய்யத்திறமையுமில்லை. நமது வியாசத்தில் ஏதாவது குற்றம் குறைகளிருந்தால் அவை முழுதும் நமது அறிவீனத்தாலே ஏற்பட்டதாகையால் பிரமாதத்தால் ஏற்பட்ட ஸ்கலிதங்களை ஸதாகரிப்பதற்காக துர் வ்யாக்யானங்களையும் குயுக்திகளையும் கையாளவேண்டிய அவசியமும் நமக்கில்லை. ஆகவே பத்திராதிபரவர்களுடைய வாதங்களை மறுப்பது மிகவும் சிரமமானதென்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் இரண்டு வார்த்தைகள்:—அநேக சாஸ்திரங்களில் அறிவும் அநுபோகமும் பெற்ற பத்திராதிபரவர்களிடம் நம்மைப்போன்ற சிற்றறிஞர்கள வாதம் செய்வதற்கு அருகரல்லவென்று தெரிந்தும் ஓர் புதிய சித்தாந்தத்தை மேற்கொண்டுள்ள சாஸ்திரீய விமர்சத்தில் வாதிப்பவர்களுடைய குருலகுபாவத்தைப்பற்றி யோசிக்க இடமில்லை என்ற எண்ணத்தால் நாம் இதில் தலையிட்டுள்ளோம். இவ் விஷயத்தில் நாம் எடுத்துக்காட்டியுள்ள யுக்திகள் மத்யஸ்தரான

பண்டிதர்களுடைய விமர்சத்திற்குச் சற்றேனும், பிரயோசனப்படுவதாகக்கண்டால் அதுவே போதுமானது. பத்திராதிபரவர்களிடம் நாம் கொண்டுள்ள நன்மதிப்பிற்கு மாறாக அவரை நிந்தனை செய்வதான ஏதாவது வார்த்தைகளோ அல்லது வாக்யரீதிகளோ நமது வ்யாசத்தில் காணப்படுமாயின் அவைகளை நாம் வேண்டுமென்றே பிரயோகிக்கவில்லை என்றும் தமிழ்பாஷையில் போதுமான அறிவில்லாமையாலும் விவாத விஷயத்தை விளக்குவதென்ற ஒரே கருத்தைக்கொண்டதனாலும்தான் அவைகள் ஏற்பட்டிருக்குமென்றும் சொல்லி அதை பத்திராதிபரவர்கள் தயவுசெய்து பொறுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி இதர பண்டிதர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை விரைவில் வெளியிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நாம் தற்காலம் வாசகர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஹிருதயம் (பத்திராதிபர்)

டாக்டர் V. அச்சுதன் நாயர் அவர்களுடைய வியாசத்தின்கடைசி பகுதியையும் தற்காலம் பிரசுரித்து விட்டதால் ஷை வியாஸம் பூர்ணமாக வெளிவந்துவிட்டது. ஷை வியாசத்தில் சில இடங்களில் எழுத்துப்பிழைகளை மாத்திரம் நாம் அறிந்தமட்டில் திருத்தியுள்ளோமே யன்றிமற்றப்படி ஒரு எழுத்தைக்கூட விடாமலும் மாற்றாமலும் அப்படியே பிரசுரித்துவிட்டோம். அவர்கள் வியாசத்தை ஒரே சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பதென்பது அசாத்தியம். சந்திரிகை போன்ற ஓர் சிறிய சஞ்சிகையில் சுமார் இருபது பக்கங்கள் கொண்ட வியாசத்திற்கு ஒரே தடவையில் இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாகும். பின்னூசிகளான வாசகர்களையும் கவனித்துக்கொள்வது நமது கடமையாக இருக்கின்றது. இதற்கு நம்மிடத்தில் தோஷம் கற்பிப்பது பேதமையாகும். இவ்விதம் நாம் பிரசுரித்ததில் வியாசத்தின் சுவை குறைந்துவிடவில்லை யென்பது வாசகர்களறியக்கூடும். இந்தக் கடைசிப்பகுதியில் நமது கண்டனக்காரர் தன் மனம்போனபடி எழுதியுள்ள துர்பாஷைகளையும் அஹங்காரத்தையும் தவிர [illegible] விஷயம் ரொம்ப சுலபமாகும். நாம் எழுதும் சமாதான [illegible]

னம் முழுவதும் தன் மதத்திற்குத்தான் அநுகூலம் என்று வெகு கால வழக்கப்படியே இப்பொழுதும் சொல்லி முடித்துள்ளார். வைதிக வசனங்களில் ஒன்றுக்கும் பதம் பதமாகப் பொருள் கூறுமலே தன் மதத்திற்கு அநுகூலமென்ற பல்லவி மாத்திரம் காணப்படுகிறது. "புப்புஸ:ஹிருதய நாடிகாலக்ன;", என்ற வசனத்தின் பொருளாவது—புப்புஸ:=புப்புஸம் என்ற உறுப்பு, ஹிருதய = ஹிருதயமென்ற உறுப்புஹுடைய, நாடிகா=நாடிகளில் அதாவது குழாய்களில், லக்ன=சம்பந்தம் பெற்றது என்பது வசனத்தின் பொருள். அதாவது ஹிருதயம் என்ற உறுப்பின் ரக்தக்குழாய்களுடன் சம்பந்தம் பெற்ற உறுப்பு என்பது தாத்பர்யம். நமது கண்டனக்காரர் மதத்திலும் இவருடைய உபஜீவ்ய மதத்திலும் (அதாவது வைத்ய வாசஸ்பதி Dr. V. N நாயர் அவர்கள். வைத்யருக்கு மதுரைசமீதர வைத்திய சபையார் 24—1—43-ல் வைத்ய வாசஸ்பதி என்ற பிருதை அளித்தனர்) புப்புஸம் என்பது Stomach என்ற இரைப்பையாகும். அது ஹிருதய நாடியில் லக்னமா? என்று கேழ்க்கிறோம். உள்ளங்கால் முதல் உச்சி தலைவரையில் உள்ள எல்லா பாகங்களும் இவர் மதப்படி பார்த்தால் ஹிருதய நாடிகாலக்னங்களாம். நமது மதப்படி புப்புஸம் என்பது இடது சுவாஸப்பையாக ஆனால் "ஹிருதய நாடிகாலக்ன:" என்பது எவ்வளவு பொருந்துகிறதென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். தவிர இந்த வசனம் நமது கண்டனக்காரருடைய மதத்திற்குத்தான் பொருந்துமென்ற கருதப்படுவதைக் கொண்டு இவர் நினைக்கின்றார். ஹிருதயத்திலுள்ள எட்டு நாடிகளோ அல்லது பத்து நாடிகளோ பிரமாண சித்தங்கள். இவற்றுள் எந்த நாடியில் இரைப்பை லக்னமாக இருக்கிறதென்பதை இவர் சொல்லவில்லை. நமது மதத்தில் ஹிருதயம் என்பது Heart ஆவதால் அதற்கும் இரு சுவாஸப்பைகளுக்கும் ரக்தக்குழாய்கள் சம்பந்தமிருப்பதுபற்றி "ஹிருதய நாடிகாலக்ன:" என்பது மிகப் பொருத்தமாகின்றது. இவ்விதமே 'க்லோம = ஹிருதயஸ்த பிபாஸா ஸ்தானம்" என்ற வசனம் கண்டனக்காரர் தன் மதத்திற்குப் பொருத்தமென்கிறார். இதுவும் ஆபாஸம். ஹிருதயஸ்த = ஹிருதயத்தில் சம்பந்தம் பெற்ற, பிபா ஸாஸ்தானம் = தாகம் உண்டாவதற்கு ஆதாரமான இடம், என்பது வசனத்தின் பொருள். நமது கண்

டனக்காரருடைய மதத்தில் "க்லோமம்" என்பது Duodenum என்ற கிரஹணிக்குழாயாகும். அதன் இருப்பிடம் நாபிப்பிரதேசமென்பது பிரசித்தம். இவர் சொல்லும் கிரஹணி என்ற க்லோம ஹிருதயஸ்தமா என்று கேட்கிறோம். நமது கண்டனக்காரர் பூர்வ மீமாம்சையில் தன் அத்புத பாண்டித்யத்தையும் இந்த வியாசத்தில் காட்டியுள்ளார். "ஹிருதயஸ்யாக்ரே அவத்யதி அத வக்ஷஸ:" என்பது வேதவாக்யம். "மாம்ச விசேஷ வசன:" என்பது வியாக்யாதாவின் வசனம். வேத வாக்யத்தில் "வக்ஷஸ:" என்று அவதானத்தை விதித்து "க்லோம்:த" என்று நிஷேதித்து இருப்பதை உத்ஸர்காபவாதந்யாயத்தால் ஏகவாக்யமாகி "க்லோமவ்யதிரிக்தமான வக்ஷஸ்" என்று சித்திப்பதால் அது இடது ச்வாசாசயமாதலால் மாம்ச விசேஷவசனமாகிறதென்பது வியாக்யாதாவின் வசனத்திற்குப் பொருள். இதை அறியாமல் வக்ஷஸ் த்ரிதய வசனமானால் விசேஷ வசனத்வம் போய்விடுமே என்ற சங்கையும் அதையொட்டிய பாமர வாக்யமும் பரிஹாஸ்யம். "கஹிம் ஸ்யாத் ஸர்வபூதானி" என்ற சாமான்ய வசனமும் "அக்னீஷோமீயம் பசுமாலபேத" என்ற விசேஷ வசனமும் சேர்ந்து "அக்னீஷோமீய பசவ்யதிரிக்த பசு ஹிம்ஸை கூடாது" என்ற உத்ஸர்காபவாத சாஸ்திரக்ரமம் ஸர்வருக்கும் விதிதம். ஆகவே பிரகிருதத்தில் வக்ஷஸ் என்பது விசேஷ வசனம் என்ற வாக்யம் நமது மதத்தில்தான் பொருந்துகிறது. உரஸ் என்ற பதம் பொதுவில் இரண்டு ச்வாசப்பைகளையும் குறிக்கிறது. க்லோமா புப்புஸம் என்ற பதங்கள் க்ரமமாக வலது இடது பக்க ச்வாஸப்பைகளைக் குறிக்கின்றன. "உர கண்ட சிரஸ் க்லோம" என்பவை போன்ற இடங்களில் "கோபலீவர்த" நியாயத்தால் ஸமர்த்தனம் செய்வது நியாயமென்று பண்டிதர்கள் அறிந்ததே. ஹிருதயத்தையொட்டிய வியாசத்தில் மீமாம்சை முதலிய சாஸ்திர விமர்சம் "அனாவச்யகம்" என்று பரிஹசிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் அனுசிதம். முக்கியமான பிரமாணங்களைக் குறிப்பிடும், பிரத்யக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சப்தம் ஆப்தவாக்யம், என்பவைகளில் முதல் இரண்டு பிரமாணங்களும் இங்கு பலிக்கவில்லை. வ்யஷ்டியில் பத்ம ஸாம்யத்தையும், ஸமஷ்டியில் பத்மஸாம்யத்தையும் இவர்களால் உபமானமும் இங்கு பலிக்கவில்லை. ஆகவே மீதியுள்ள பிர

மாணங்களின் சப்தப்பிரமாணத்தைக்கொண்டு விமர்சம் செய்வதில் அதற்கு உபபலமாக ஆப்தர்களின் பிரதானமான மீமாம்சகர்களுடைய நிர்ணயத்தை நாம் விமர்சம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. இதில் அனல்பஜல்பனம் ஓர் பூஷணமாகும். "நஷ்டே தௌ தி சேத் ஸ்வயம் சஷ்வம் கதா தஸ்யாஸ்து நிர்விருதி:" என்றபடி நமது கண்டனக்காரர் தன் வியாசம் முழுவதும் சாஸ்திர சம்மதமென்றும், பல பிரமாணங்களைக்காட்டி தன் மதத்தை நிரூபணம் செய்துவிட்டதாகவும் ஆத்மதிருப்தி யடைவதை யார் ஆக்ஷேபிக்கமுடியும். மற்ற ஆபாஸ நிரூபணங்களுக்கு நாம் மறுப்பு எழுதுவது மிகவும் பரிகாஸ்யமாகும்.

ஓர் வேண்டுகோள்.

(கரூர் வைத்திய வாசஸ்பதி பண்டிட் P. S. ராமசர்மா)

ஹிருதயம் என்ற பதத்திலும் அதன் பொருளிலும் விமர்சரூபமான பல வியாசங்கள் தொடர்ச்சியாக சந்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளன. இந்த வியாசங்களில் முக்கியமான விஷயங்களுடன் பல அப்பிரதான விஷயங்களும் கலந்திருப்பதால் வாசகர்களுக்குக் குழப்பம் ஸம்பாவிதமாகும். இந்த சர்ச்சையில் இரண்டு மார்க்கங்கள் நமக்குத் தோன்றுகின்றன. முதலாவது—ஓர் பண்டித சபையை அமைத்து அதில் உபய வாதிகளும் நேரில் சந்தித்துத் தங்கள் மதங்களை விசாரிப்பதாகும். உபய வாதிகளும் இதற்குச் சம்மதித்தால் ஓர் இடத்தை நிர்ணயித்து அதில் சபையைக் கூட்டலாம். அவ்வித சபையை நான் கரூரில் கூட்டவும் அதிலுள்ள சிரமத்தை வகிக்கவும் தயார். இது ஓர் முக்கிய விஷயமாதலால் இதில் ஆயுர்வேதாபிமானிகள் சிரத்தைகொள்வதும் பங்கு பெறுவதும் அதிசயமல்ல, இந்த முதல் மார்க்கமே சிறந்த மார்க்கமாகுமென்பது என் அபிப்பிராயம். இது அசாத்தியமெனக்கருதினால் அப்பொழுது இரண்டாவது மார்க்கத்தை அவலம்பிக்கலாம். அதாவது—முக்கியமான விவாத விஷயங்களில் அவரவர் சாஸ்திரப் பிரமாணத்தை எழுதி சந்திரிகையில் பிரசுரிப்பது. இந்த இரண்டாவது மார்க்கத்தில் பிரமாண வசனங்களும், அதன் பதார்த்தங்களும், நூல்களின் பெயரும் குறிப்பிடப்படவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் உபயவாதிகளின் பிரமாண வசனங்களையும் அவர்கள் அவைகளுக்குச் சொல்லும்

பொருள்களையும் வாசகர்கள் அலசிப்பார்த்து ஓர் தீர்மானத்திற்கு வரமுடியும். இதுவே நம்முடைய வேண்டுகோளாகும்.

குறிப்பு (பத்திராதிபர்)

வைத்ய வாசஸ்பதி கரூர் சர்மா அவர்கள் சொல்லியுள்ள இரண்டு மார்க்கங்களும் நமக்குச் சம்மதங்களே. நமது கண்டனக்காரர் சம்மதப்பட்டால் வைதிக பண்டித சபையை மதுரையிலும் அமைக்க நாம் தயார். வேறு எந்த இடத்திலும் அமைத்தபோதிலும் நமக்கு ஆக்ஷேபமில்லை. அடியில்கண்ட விஷயங்கள் முக்கியமானவைகள் என்பது என் அபிப்பிராயம் (1) ஆமாசயம் (2) கபாசயம் (3) கபாசயத்தின் கோஷ்டாங்கங்கள் (4) ஹிருதயம் (5) க்லோம (6) புப்புஸம். ஆக இந்த ஆறு விஷயங்கள் பிரதானங்கள். இவற்றின் பொருள். (1) ஆமாசயம்=Stomach என்ற இரைப்பை (2) கபாசயம்=சுவாசப்பைகள் இரண்டும் (3) கபாசயத்தின் கோஷ்டாங்கங்கள்=க்லோம, புப்புஸம், என்ற இரு அவயவங்கள் (4) ஹிருதயம்=Heart என்ற உறுப்பு (5) க்லோம=வலது சுவாஸப்பை (6) புப்புஸம்=இடது சுவாஸப்பை. இனி இவ்விதம் அர்த்தம் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணங்களைக் காட்டுகிறோம். (1) ஆமாசயம்— (1) சுச்ருதம், ஸூத்ரஸ்தானம் 21 அத்யாயம் 6-வது கத்ய வியாக்யானத்தில் டல்லனன் "யத்ர அசித பீதாதிகம் பச்யதே ஸ ஆமாசய:" இதன் பொருள் எந்த இடத்தில் ஆகாரம் பக்வமாகிறதோ அது ஆமாசயம். (2) சுச்ருதம் ஸூத்ரஸ்தானம் 21 அத்யாயம் 12-வது கத்யம் "ஸ சதுர்விதஸ்ய ஆஹாரஸ்ய ஆதார:" இதன் பொருள். ஆமாசயம் நான்குவித ஆகாரங்களும் தங்குமிடம். (3) ஹிருதயம் சாரீரம் மூன்றாவது அத்யாயம் 52-வது ச்லோகம் "புக்தமாமாசயே ருத்வா" அதன் வியாக்யானம் "ஆமாசயே= ஆமாசயஸ்தானே, யத்ர ஆமம் அன்னம் தத்ர". இவைகளின் பொருள்—"எந்த இடத்தில் அபக்வமான அன்னம் தங்குகிறதோ அந்த இடம் ஆமாசயம்". (4) வைதிக அத்யாயம் 56-வது ச்லோகம் "பசத்யாமாசயஸ்திதம்" இதன் பொருள்—ஆமாசயத்திலுள்ள அன்னத்தை வழிமறித்து ஜீர்ணம் செய்கிறது. இதுபோன்ற பல வசனங்கள் ஆமாசயம் என்பது Stomach என்ற இரைப்பையைப்

பொருளாகக் காட்டுகிறது. பரமதத்தில், கண்ட நாடியிலிருந்து நாபிபர்யந்தமுள்ள பாகம் ஆமாசயமெனப்படுகிறது. இம்மதம் முன்சொன்ன வசனங்களுடன் விரோதிப்பதுடன் முதலில் ரக்தாசயம், அதன்கீழ் கபாசயம், அதன்கீழ் ஆமாசயம் என்ற ஹிருதயம் சாரீரம் மூன்றாவது அத்யாயம் 10-வது சுலோகத்திலுள்ள "ரக்தஸ்யாத்ய: க்ரமாத் பிரே] கபாம பித்த" என்ற பல வசனங்களுடன் விரோதிக்கிறது. ஏனெனில் கண்ட நாடியிலிருந்து நாபிவரையில் மூன்று ஆசயங்கள் வசன சித்தங்களாயிருக்க அந்த பாகத்தை ஒரே ஆசயமாகச் சொல்லுவது சரியல்ல. (2) கபாசயம்—இது ஆமாசயத்திற்கு மேலும் ரக்தாசயத்திற்குக் கீழுமான பாகமாகும் ஹிருதயத்திற்கும் ஆமாசயத்திற்கும் நடுவில் அமைந்துள்ள உறுப்புகள் சுவாஸப்பைகளைத் தவிர வேறு காணக்கிடைக்கவில்லை. "கபஸ்ய ஸ்தாநமுர:" என்ற வசனப்படி பிரதானகபஸ்தானமாகிய உரஸ் என்பது அவலம்பக ச்லேஷ்மாவுக்கு ஸ்தானமாகி அம்பு கர்மாவால் மற்ற கபஸ்தானங்களுக்கு உதவிசெய்வதென்ற சாஸ்திர வசனங்களைக்கொண்டு ஊகித்ததால் சுவாஸப்பைகள் எனப் பொருள் கூறுகிறோம். பரமதத்தில் உரஸ் என்பது Heart lungs, அவைகளைச்சுற்றியுள்ள பாகத்தைக் குறிக்கிறதெனக் கூறப்படுகிறது. இங்கு உரஸ் என்பது Heart என்பதைக் குறிக்காதென்பது பேடி வசனத்திலுள்ள "ஹிருதயஸ்யான்ன வீர்யாச்ச" என்ற சொற்களால் வியக்தமாகிறது. உரஸ் என்பதன் பொருளில் பரமதப்படி ஹிருதய வாசியான ஹிருதயமும் அடங்கிவிடுவதால்" உரஸ்த: ஹிருதயஸ்யான்ன வீர்யாச்ச" என்ற வாக்பட வசனத்தில் புனருக்தி தோஷம் பிரசங்கிக்கும் (3) கபாசயத்தின் கோஷ்டாங்கங்கள் ஆமாசயத்திற்குமேல் அமைந்து உபய வாதிகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கபாசயத்திற்குக் கோஷ்டாங்கங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இங்கு ஓர் விஷயத்தைக்கவனிப்பது அவசியம். வாக்படத்தில்தான் ஆசயங்களும் அதன் அங்கங்களும் வியக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அஷ்டாங்க ஹிருதயம் சாரீரம் மூன்றாவது அத்யாயம் 10, 11, 12, சுலோகங்களில் க்ரமமாக ஏழு ஆசயங்களும் அவைகளின் அங்கங்களும் காணப்படுகின்றன. "கோஷ்டாங்கானி ஸ்திதான்யேஷு" என்ற வசனத்தில் ஏஷு = இந்த ஏழு ஆசயங்

ங்களிலும், கோஷ்டாங்கானி = மேலே சொல்லப்படும் 12 கோஷ்டாங்கள், ஸ்திதானி = சம்பந்தித்து இருக்கின்றன. இந்த பரமதத்தில் ஏழு ஆசயங்களில் ஒன்றாகிய கபாசயத்தை விலக்கி "ஏஷு" என்ற பதத்திற்கு ஆறு ஆசயங்கள் எனப்பொருள் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கிரஹம் ஸமானப்பிரகரணத்தில் சாரீரம் ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் "தேஷு ஸப்தஸு ப்ரதிபத்தானி கோஷ்டாங்கானி" என்று ஏழு ஆசயங்களுக்கும் கோஷ்டாங்கங்கள் உண்டு என்று வசனம் வியக்தமாகக் காணப்படுவதால் பரமதம் அப்பிரமாணமாகிறது. பரமதப்படி கிரமவிலை ஈஷயில்லையென்று ஒப்புக் கொண்டாலும் கோஷ்டாங்கங்கள் 12ல் க்லோம, புப்புஸம் என்ற இரண்டு உறுப்புகளைத்தவிர வேறு உறுப்புகளை கபாசய சம்பந்தியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே பரிசேஷாத் இந்த இரண்டு உறுப்புகளையே கபாசயத்தின் கோஷ்டாங்கங்களாக ஒப்புக்கொண்டே யாகவேண்டும். இவற்றுள் க்லோம என்பது வலது சுவாஸப்பை, புப்புஸமென்பது இடது சுவாஸப்பை. இதற்குப் பிரமாணங்கள்—(1) ஸங்கிரஹம் சாரீரம் ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் "தஸ்ய வாம பார்ச்வே ப்லீஹா புப்புஸச்ச] தக்ஷிணதோ யக்ருத் க்லோமச"] இதன் பொருள் தஸ்ய = அந்தஹிருதயத்திலுடைய, வாமபார்சுவே = இடது பக்கத்தில், ப்லீஹா = ப்லீஹா என்ற உறுப்பும், புப்புஸச்ச = புப்புஸம் என்ற உறுப்பும் இருக்கின்றன. தக்ஷிணத: = வலதுபக்கத்தில், யக்ருத் = யக்ருத் என்ற உறுப்பும், க்லோம = க்லோம என்ற உறுப்பும் இருக்கின்றன. இந்த பரமதப்படி ஹிருதயம் என்பது Heart lungs என்ற இரிதயமும் பொருளானால் அதற்கு வலதுபக்கம் இடது பக்கங்களில் மேற்சொன்ன உறுப்புகள் இருக்கவேண்டும். பரமதப்படி புப்புஸம் என்ற இரைப்பையும், க்லோம என்ற கிரஹணியும் ஷை ஹிருதயத்திற்குக்கீழ் பாகத்தில் தான் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதால் "வாமபார்ச்வே, தக்ஷிணத: என்ற பதங்கள் விருத்தங்களாகும். நமது மதத்தில் ஹிருதயபதம் Heart ஆனதால் அதற்கு வலது இடது பக்கங்களில் உறுப்புகள் பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுவதால் ஷை பதங்கள் ஸார்த்தகங்களாகும் (2) ஹிருதயம் சாரீரம் மூன்றாவது அத்யாயம் 12-வது சுலோகம் அருணதத்த வியாக்யானத்தில்" தஸ்ய தக்ஷிணத: க்லோமவாமேபுப்புஸ

ஹிருதயம்.

(Dr. V. அச்சுதன் நாயர் L. I. M.)

பிறகு "புப்புஸ= ஹிருதயநாடிகாலக்ந: ஸ்வாஸமக்யாத:" என்பதால் புப்புஸமென்பது ஹிருதயநாடியில் பற்றிக்கொண்டுள்ள ஓர் பிரசித்த உறுப்பென்றும் "க்லோம ஹிருதயஸ்தபிபாஸாஸ்தானம்," என்ற வசனத்தால் க்லோமாவென்பது ஹிருதயத்துடன் சேர்ந்துள்ள ஓர் உறுப்பென்றும் புலப்படுவதால் க்லோம புப்புஸங்கள் சுவாஸாசயங்களே யாமென்று பத்திராதிபரவர்கள் சொல்லுகிறார். "பத்மாகாரம் மதோமுகம்" என்ற ஹிருதயலக்ஷண விவரணத்தில் சுவாஸாசயங்களைத் தளங்களாகவும் 'ஹார்ட்' என்பதை கர்ணிகையாகவும் நாம் உவமித்தபோது 'சுவாஸாசயங்களும் 'ஹார்'டும் தனித்தனி நாளங்களைப் பெற்றிருப்பதால் பத்மத்துடன் அவைகளை எப்படி ஒப்பிடலாம்? என்று பத்திராதிபரவர்கள் நம்மை கேட்ட கேள்விக்கு இங்கே பிரமாண மூலமாக முவமே பதில் சொல்லியிருப்பதைக்கண்டு சங்கோசிக்கிறோம். சுவாஸாசயங்களை பத்மதளங்களாகக்கொண்டு ஹிருதயாபிந்நங்களென்று சொன்னால் அவைகள் ஹிருதய நாடிகாலக்நங்கள் ஆகாதென்றும் இரண்டு தனிப்பட்ட உறுப்புகளைப்போல் க்லோம புப்புஸங்களென்று பெயர்கொடுத்து ஹிருதயபிந்நங்களாகச் சொன்னால் அவைகள் ஹிருதயநாடி காலக்நங்களாகுமென்றும் இவர் சொல்லுவது விந்தையே. "க்லோம ஹிருதயஸ்தபிபாஸா ஸ்தானம்" என்ற வசனப்படி ஹிருதயத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள க்லோமாவை வலது சுவாஸாசயமென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் பத்திராதிபரவர்களுடைய ஹிருதயமாகிய 'ஹார்'டில் அதிருப்பதில்லை. 'ஹிருதயஸ்தம்' என்பதற்கு 'ஹிருதய ஸமீபஸ்தம்' என்று அர்த்தம் கொண்டால் அதன் வ்யாப்திக்கு வலதுபக்கத்திலுள்ள சுவாஸாசயத்தின் பரிதிஓர் எல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு நியாயமுமில்லை. மாதவ நிதான வ்யாக்யானத்தில் காணப்படும் "க்லோம விருக்காதூர்த்வம் பிபாஸா ஸ்தானம் என்ற வாக்யம் ஒரு மதத்திற்கும் பொருந்தவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது நமது மதத்திற்கும் பொருந்துமென்பதை க்யாபகப்படுத்துகிறோம். மதுகோச வ்யாக்யானம் பிரமாணமல்லவென்று பத்திராதிபவர்கள் நினைக்கும் பக்ஷத்தில்

203. அசுவகந்தாலேஹம்:-அமுக்கராக்கிழங்கு, நெரிஞ்சிமுள், அமுக்கரா, முதக்கன்கிழங்கு, குருந்தொட்டி விதை, அதிமதுரம், நீர்முள்ளிவிதை, பூனைக்காலிவிதை, இலவம்வேர், விருத்ததாரக விதை, கிராம்பு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, சிறுநாகப்பூ, கருவாப் பட்டை, பச்சிலை, மூங்கிலுப்பு, ஏலம், சிற்றேலம், குங்குமப்பூ, சீந் தில் சர்க்கரை, வகைக்குத் தோலா ஒன்று இடித்துப் பொடிசெய்து தேன்விட்டுப் பிசைந்துவைத்துக்கொண்டு வேளைக்கு ஒருதோலா யிடை சாப்பிட தாதுபுஷ்டியுண்டாம்.

204. பார்ங்கீலேஹம்:—சிறுதேக்கு, கடுக்காய், ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி, வகைக்குத் தோலா 64 இடித்து ஓர் பானையில் போட்டு ஜலம் சின்னப்படி 32 விட்டு எட்டுபடியாக வற்றவைத்துக் கஷாயம்செய்து வடிகட்டி சர்க்கரை தோலா 64 சேர்த்து அடுப் பேற்றிப் பாகுபதத்தில் இறக்கி ஆறின பிறகு அதில் தேன் கால்படி விட்டு திப்பிலி, கட்பலம், கடுக்காய்ப்பூ, அதிமதுரம், கிராம்பு, மூங் கிலுப்பு, மஞ்சள், வகைக்குத்தோலா இரண்டு இடித்துப் பொடி செய்து அதில் போட்டுக்கலந்து பத்திரப்படுத்தி வேளைக்கு ஒரு தோலா சாப்பிட பஞ்சகாசங்கள் போம்.

205. வருணாஸவம்:—மாவிலிங்கம் வேர் தோலா 400, சிம்சு பாப்பட்டை தோலா 200, (சிம்சுபா என்பது தோதகத்தி என்று மரம் என்று சிலர்) புஷ்கரமூலம் அதாவது சாதா கோஷ்டம் தோலா 100, கொடிவேலி, மருதாணி, செம்மரப்பட்டை, முருங்கைப் பட்டை, வகைக்குத் தோலா 50, தசமூலம் வகைக்குத்தோலா 5, தேவதாரு, கண்டங்கத்திரி, வகைக்குத்தோலா 80, தர்ப்பைவேர், வில்லா, வகைக்குத் தோலா 20, முள்ளிவேர் (கண்டங்கத்திரி யின் பேதம்) தோலா 12, சாரப்பருப்பு தோலா 28, சதாவரி, குமி ழம்வேர், மருதம்பட்டை வகைக்குத்தோலா 12, கர்கடகசிருங்கி, (இதுவே கடுக்காய்ப்பூ) சதகுப்பை, யானைத்திப்பிலி, குருந்தொட்டி, பூலாங்கிழங்கு, நாகபலா, புன்னைப்பட்டை, த்ராயந்தி, (இது மருக் கொன்றை) கேம்புகம், மேஷசிருங்கி, கோஷ்டம், ஆடாதோடை, வாய்விளங்கம், திப்பிலி, அதிவிடயம், ஜீரகம், செவ்வியம், அரத்தை,

கஸ்தூரி, வெப்பாலையரிசி, ஓமம், ஆமணக்குவேர், வேப்பம்பட்டை, சேங்கொட்டை, நிலவேம்பு, மஞ்சிஷ்டி, சீந்தில், வாலுளுவையரிசி, கொன்றைமரப்பட்டை, ஹபுஷா கருவாப்பட்டை, வகைக்குத் தோலா 8, இவைகளை இடித்து ஓர் பானையில் போட்டு ஜலம் சின்னப் படி 128, விட்டு 32 படியாக வற்றவைத்துக் க்ஷாயம் செய்து வடி கட்டி ஓர் பானையில் விட்டு அதில் சர்க்கரை தோலா 2400, தேன் சின்னப்படி இரண்டு, சேர்த்து காட்டாத்திப்பூ தோலா 120, குங்குமப்பூ, செஞ்சந்தனம், வெளுப்பு சந்தனம், தேத்தான் விதை, பச்சை கர்ப்பூரம், கிராம்பு, அக்கராகாரம், மூங்கிலுப்பு, சிறுதேக்கு, காவிக் கல், தகரம், வால்மிளகு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, லவங்கப்பத்திரி, அகரு, லவங்கப்பட்டை, ஏலம், பச்சிலை, சிறுநாகப்பூ, விலாமிச்ச வேர், வகைக்குத்தோலா நான்கு இடித்துப் பொடிசெய்து அதில் போட்டு வாய்மூடி தானிய புடம்வைத்து ஒரு மாதம் கழித்து எடுத்து வடிகட்டி பத்திரப்படுத்தி வேளைக்கு ஒரு அவுன்ச வீதம் உபயோகிக்க விப்புருதி முதலிய ரோய்தீரும்.

206. கர்ப்பூராசவம்:—சாராயம் சின்னப்படி 12½ யில் கர்ப்பூரம் தோலா 32, சிற்றேலம், கோரைக்கிழங்கு, இஞ்சி, ஓமம், மிளகு, வகைக்குத்தோலா நான்கு, இவைகளைப் பொடிசெய்து போட்டு ஓர் ஜாடியில் வைத்து வாய்மூடி சீலமண் செய்து ஒரு மாதம் வைத்திருந்து பிறகு வடிகட்டி கால் அவுன்ச மருந்தை மூக்கால் அவுன்ச ஜலத்துடன் சேர்த்துச் சாப்பிட அஜீர்ணம், காலரா, முதலிய ரோய்கள் தீரும். பசி தீபனம் உண்டாகும்.

207. முஸ்தாதிவடீ:—கோரைக்கிழங்கு தோலா எட்டு, திப்பிலி, கர்ப்பூரம், வெள்ளைப் பெருங்காயம், வகைக்குத்தோலா நான்கு இவைகளைப் பொடிசெய்து ஜலம்விட்டு அரைத்து நான்கு குன்றி யிடை மாத்திரைகளாக உருட்டிக் காயவைத்து வேளைக்கு ஒரு மாத்திரை தகுந்த அனுபானத்தில் சாப்பிட அஜீர்ணம், கிராஹணி ரோகம், காலரா, சமிக்கும்.

208. திரிபலாதிகுடிகா:—திரிபலை வகைக்குத்தோலா 11, சேங்கொட்டை தோலா 16, கார்போகவரிசி தோலா 20, வாய்விளங்

கம் தோலா 16, அயச்சிந்தூரம், சிவதை, குக்கில், கல்மதம், வகைக் குத்தோலா நான்கு, புஷ்கரமூலம் (சாதா கோஷ்டம்) தோலா 32, கொடுவேலிவேர்ப்பட்டை தோலா இரண்டு, மிளகு தோலா அரை, சுக்கு, திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, கருவாப்பட்டை ஏலம், பச்சிலை, குங்குமப்பூ, வகைக்குத்தோலா கால், இவைகளைப் பொடிசெய்து ஓர் இரும்பு பாத்திரத்தில் ஜீனி சர்க்கரை தோலா 138 சேர்த்து அடுப்பேற்றிக் கரையவைத்து அதில் மேற்படி பொடியைப்போட்டுக் கிளறி ஒரு தோலாயிடை மாத்திரைகளாக உருட்டி பத்திரப்படுத்தி வேளைக்கு ஒரு மாத்திரை விதம் சாப்பிட்டுவர சகல ரோகங்களும் போம். விசேஷித்துக் குஷ்ட ரோகங்கள், சர்மரோகங்கள் விலகும். குறிப்பு:—சேங்கொட்டையைத் தனியாகக் கல்வத்தில் அரைத்துக்கொள்ளவும். அயச்சிந்தூரம், கல்மதம், குக்கில், இவை நீங்கலாக மற்றவைகளை இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்துகொள்ளவும். ஓர் இரும்பு பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் ஜலம்விட்டு அதில் முதலில் குக்கிலைத் தட்டிப்போட்டு அது நன்றாகக் கரைந்தவுடன் கல்மதத்தைச் சேர்த்து அதுவும் கரைந்தபிறகு சேங்கொட்டைப் பொடியைப் போடவும். பிறகு மற்றப் பொடிகளைப்போட்டுக் கிளறி மாத்திரை அளவுப்படி செய்து அவசியமானால் வெய்யிலில் வைத்துக்கொள்ளவும்.

209. கண்டகாரீ லேஹம்:—கண்டங்கத்திரி வேர் தோலா 400 இடித்து ஓர் பானையில் போட்டு ஜலம் கின்னப்படி 32 விட்டு எட்டுபடியாக வற்றவைத்துக் கஷாயம் செய்து வடிகட்டி அதில் சர்க்கரை தோலா 80 சேர்த்துப் பாகுவைத்து அதில் சீந்தில், செவ்வியம், கொடுவேலி வேர்ப்பட்டை, கோரைக்கிழங்கு, கடுக்காய்ப்பூ, கர்க்கடக சிருங்கி, சிறு காஞ்சொறி, சிறுதேக்கு, அரத்தை, பூலாங்கிழங்கு, வகைக்குத் தோலா நான்கு இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்து அந்தப் பொடியைத்தூவிக் கிளறி லேஹியபதமாகும் சமயத்தில் பசுநெய், நல்லெண்ணெ, வகைக்குச் சின்னப்படி அரை சேர்த்துக் கிளறி ஆறின பிறகு தேன்சின்னப்படி அரை சேர்த்துக்கிளறி அதில் மூங்கிலுப்பு, திப்பிலி, வகைக்குத்தோலா 16, பொடிசெய்து சேர்த்து நன்றாகக் கிளறி வேளைக்கு அரைத்தோலா முதல் ஒரு தோலாவரை அனுபோகிக்க காசரோகங்கள் போம்.

210. சந்திரப்பிரபாவடீ:—கார்போகவரிசி, வசம்பு, கோரைக் கிழங்கு, நிலவேம்பு, தேவதாரு, மஞ்சள், அதிவிடயம், மாமஞ்சள், தேசாவரம், கொடிவேலி, கொத்தமல்லி விதை, திரிபலை, செவ்வியம், வாய்விளங்கம், யானைத்திப்பிலி, திரிகடு, சுவர்ணமாக்ஷிகச்சிந்தூரம், யவக்ஷாரம், சத்திக்ஷாரம், இந்துப்பு, பிடாலவணம், சௌவர்சலவணம், வகைக்குத்தோலா கால், சிவதை, தந்திவேர், பச்சிலை, கருவாப்பட்டை, ஏலம், மூங்கிலுப்பு, வகைக்குத்தோலா ஒன்று, அயச்சிந்தூரம் தோலா இரண்டு, சர்க்கரை தோலா நான்கு, கல்மதம், குக்கில், வகைக்குத்தோலா எட்டு, இவற்றுள் இரண்டு சிந்தூரங்கள், கல்மதம், குக்கில், நீங்கலாக மற்றவைகளை இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்துகொண்டு ஓர் இரும்பு வாணலியில் கொஞ்சம் ஜலம்விட்டு அடுப்பேற்றி அதில் குக்கிலைப்போட்டு (குக்கிலை கல் மண் குச்சியில்லாமல் பொறுக்கி நன்றாக இடித்துவிடவேண்டும்) அடுப்பேற்றி குக்கில் நன்றாகக்கரைந்தவுடன் கல்மதத்தைப் போட்டு அதுவும் கரைந்தவுடன் சிந்தூரங்களையும் மற்றப்பொடிகளையும் தூவிக்கிளறி குளிகை உருட்ட இலாயக்கான பதத்தில் எடுத்து நான்கு குன்றி மணியிடையுள்ள மாத்திரைகளாக உருட்டி வெய்யிலில் காயவைத்து வேளைக்கு ஒரு மாத்திரை தகுந்த அநுபானத்தில் சாப்பிட சோகை, காமாலை, பாண்டு, குஷ்டரோகங்கள் முதலியன தீரும்.

211, பலகிருதம்:—இருவகை மருதோன்றி (அதாவது வெள்ளைப்புஷ்பமுள்ளதும், கருப்புப் புஷ்பமுள்ளதும்) திரிபலை, சீந்தில்கொடி, வெள்ளைச்சாரணத்தி, சுகராஸை, மஞ்சள், மாமஞ்சள், அரத்தை, மேதா, சதாவரி, வகைக்குத்தோலா 2½ இடித்துப் பொடி செய்து கல்கமாகப்போட்டு நெய் சின்னப்படி இரண்டு, பால் சின்னப்படி எட்டு, சேர்த்துக் கிருதபதமாகக் காய்ச்சி தினம் காலையில் ஒரு அவுன்ஸ் சாப்பிட்ட யோனி ரோகங்கள் தீரும். இடம் பெயர்ந்த கர்ப்பப்பை தன் நிலைக்கு வரும். கர்ப்பம் தரிக்கும்.

212. லாக்ஷாதி தைலம்:—கொம்பரக்கு தோலா 256 பொடி செய்து ஓர் பானையில் போட்டு ஜலம் சின்னப்படி 16 விட்டு அடுப்பேற்றி நான்குபடியாக வற்றவைத்துக் கஷாயம் செய்து வடிகட்டி அதில் நல்லெண்ணை சின்னப்படி இரண்டு, தயிர் நீர் (அதாவது தயி

மாஸ்திகம்" இதன் பொருள்—தஸ்ய=ஹிருதயத்தினுடைய, தக்ஷிணத:=வலது பக்கத்தில், க்லோம=க்லோம என்ற உறுப்பும், வாமே=இடது பக்கத்தில், புப்புஸம்=புப்புஸம் என்ற உறுப்பு ஆஸ்திதம்=இருக்கின்றது. (3) சரகம் விமானம் ஐந்தாவது அத்யாயம் 15-வது கதிய சக்ரபாணி வியாக்யானத்தில் "க்லோம ஹ்ருதயஸ்த பிபாஸாஸ்தானம்" இதன் பொருள்—க்லோம=க்லோம என்ற உறுப்பு, ஹ்ருதயஸ்த=ஹிருதயத்தில் இருக்கும், பிபாஸாஸ்தானம்=தாகத்திற்கு ஆச்ரயமான இடம். இங்கு க்லோம என்பது ஹிருதயத்தை யொட்டிய உறுப்பு என்பது வியக்தம். (4) மாதவநிதானம் ஹிக்காச்வாஸநிதானம் எட்டாவது சுலோக வியாக்யானத்தில் "ஜத்ருக்ரீவா மூலம், தத்கிரஹணேனைவ ஹ்ருதய க்லோம கண்டக்ரஹணம்" இதன் பொருள்—ஜத்ரு என்ற பதத்திற்குக் கழுத்தின் அடிபாகம் என்பது பொருள். ஜத்ரு பதத்தால் ஹ்ருதயம், க்லோம, கண்டம், இவைகள் சொல்லப்பட்டவையாகின்றன. இங்கு க்லோம பதம் கண்டத்திற்குச் சமீபமான ஓர் அவயவத்தைக் குறிப்பது உசிதமாகும். இரைப்பைக்குக் கீழே இருக்கும் கிரஹணியைக் குறிக்குமென்பது அசம்பாவிதம் (5) ஸுச்ருதம் சாரீரம் ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் "நாட்ய: ஹ்ருதயக்லோம நிபத்தா: அஷ்டாதச" டிஷ வசனடல்லண வியாக்யானம்—"நாட்ய:—கண்டபார்ச்வ நாட்ய:, ஹ்ருதயக்லோம நிபத்தா: அன்னபவன வஹா: அஷ்டாதச" இவற்றின் பொருள்—ஹிருதயம், க்லோம, என்ற உறுப்புகளை யொட்டிய அன்னவாஹி பவனவாஹி நாடிகளான கண்ட பார்ச்வ நாடிகளில் 18 [illegible] இருக்கின்றன" இங்கு பவனவாஹி நாடிகள் என்பது சுவாஸ நாடிகள் இரண்டைக் குறிக்கின்றன அன்னவாஹிநாடி என்பது அன்னம் இரைப்பைக்குப் போகும்படி உதவுகிற குழாய். ஆக இக்குழாய்கள் மூன்று ஆகின்றன. இதையே டிஷ வியாக்யானத்தில் விளக்கும் பிரமாண சுலோகத்தில் "கண்ட நாட்யாம் த்வயம்" என்று காணப்படுகிறது. ஹிருதயம், க்லோம, இவைகளில் "கண்ட நாடி சம்பந்தம் காணப்படுவதால் இங்கு க்லோமாவை கிரஹணியெனக் கூறமுடியாது. (6) ஸுச்ருதம் சாரீரம் நான்காவது அ

(முதல்பக்கம் பார்க்கவும்)